

ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1973 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12(3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1995 ਦਾ COCP ਨੰਬਰ 829

28 ਅਕਤੂਬਰ 1998

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - S. 12 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ—ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ਮਾਨਤ—ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨ—ਬਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਾਨੀ ਮੁਆਫੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। . 2,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। 10,000

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਬੁਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। 1994 ਦਾ 185-ਸੀ. ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ

ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜੁਥਾਨੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(ਪਰਾ ੫)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ।

12 ਮਈ, 1994 ਅਤੇ 13 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਠਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਬੁਠਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬੁਠਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਿੱਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, 'ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। 2,000 ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 10,000

(ਪਰਾ ੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.

ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 4 ਲਈ।

ਆਰ ਐਲ ਅਨੇਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੇਢੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 1991 ਦੇ RSA 680 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਿੰਡ ਸਿੰਬਲ ਝੱਲੀਆਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮਾਜਰੀ ਜਟਾਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 4 ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਟਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3 ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਟਾ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਫਰਜ਼ੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੰਤਕਾਲ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ

(N.K. Sodhi, J.)
ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧੀ ਹੈ। 18 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਧੀ ਸੀ।

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ 11 ਮਈ, 1988 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1991 ਲਈ ਆਰਐਸਏ 680 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੀਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ, ਹਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਿਵਲ ਮਿਸ. 1994 ਦੀ 185-ਸੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 18 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

“ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਕੀਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਅਸਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।”

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਟਮ ਆਈ ਪੀਟੋਪੀਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਮਿਤੀ 194 ਮਈ, 194 ਅਤੇ 194 ਮਈ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਰਾਹੀਂ 17 ਕਨਾਲ 15 ਮਰਲੇ ਅਤੇ 9 ਕਨਾਲ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 13 ਮਈ 1994 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੀਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ, ਹਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਪਿੰਡ ਮਾਜਰੀ ਜਾਟਾਣ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ.. ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ 19 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਇੰਤਕਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-2 ਅਤੇ ਪੀ-3 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(4) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤਾਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਪਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਮਿ. 1994 ਦੀ 185-ਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੇਅਸਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1991 ਦੇ ਆਰਐਸਏ 680 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ

ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(5) ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਫਰੰਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1994 ਦੀ 185-ਸੀ. ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਉਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ 26 ਫਰਵਰੀ 1998 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ.ਸ਼ਰਮਾ ਜੋ ਸਿਵਲ ਮਿਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। 1994 ਦੀ 185-ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ 1991 ਦੀ ਆਰਐਸਏ 680 ਦੀ ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 4 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਦੁਆਰਾ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 4 ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 13 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਸੋਪੀ ਗਈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਐਸਏ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਤੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੁਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 4 ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 26 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਿਵਲ ਵਿਵਿਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1994 ਦਾ 185-ਸੀ. ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਜੁਬਾਨੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(6) ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ 2. ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਕੀਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤਾਈ ਸੀ। ਦਿੱਖ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 12 ਮਈ, 1994 ਅਤੇ 13 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਮ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ। ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ hg ਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ

(N.K. Sodhi, J.)

ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਝੂਠ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਿੱਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। 2000. ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜੇਕਰ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦਾਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮ ਬਰਖਾਸਤ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 1991 ਦੇ RSA 680 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 10,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ 2.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ. ਸਿਘਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਐਂਡ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੈਲੋਅਰ ਫਰੰਟ (ਰਜਿ.), ਬਨੂੜ
ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 12328

3 ਫਰਵਰੀ, 1998

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟਿਕਲ 21, 226/227—ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ— ਟੋਰਟ—
ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਨਹੋਲ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ—ਮੈਨਹੋਲ ਦੇ ਵੱਕਣਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ—ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ
ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ—ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ